

Številka: 018-024/2024-11
Datum: 19. 4. 2024

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča, kot predsednika senata, ter Sama Červeka, kot člana senata, in dr. Mateje Škabar, kot članice senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Avtomatiziran laboratorijski sistem (ALS)*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja MEDIS, d.o.o., Brnčičeva ulica 1, Ljubljana - Črnuče, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška pisarna WOLF THEISS – Podružnica v Sloveniji, Bleiweisova cesta 30, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika SPLOŠNA BOLNIŠNICA DR. FRANCA DERGANCA Nova Gorica, Ulica padlih borcev 13A, Šempeter pri Gorici (v nadaljevanju: naročnik), dne 19. 4. 2024

odločila:

1. Zahtevek za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik po odprtem postopku oddaja javno naročilo za dobavo avtomatiziranega laboratorijskega sistema (v nadaljevanju tudi: ALS) s pripadajočo opremo in potrošnim materialom za izvajanje razpisanih biokemičnih ter imunokemičnih preiskav, vključno z vzdrževanjem in servisiranjem opreme za obdobje sedmih let. Obvestilo o naročilu je bilo na portalu javnih naročil objavljeno dne 15. 12. 2023, pod št. objave JN008292/2023-B01, v Uradnem listu Evropske unije pa dne 18. 12. 2023, pod št. objave 2023/S 243-764231.

Vlagatelj je z vlogo z dne 14. 2. 2024 zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila vložil zahtevek za revizijo. Zatrjuje, da je naročnik v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila (med drugim) vključil tloris laboratorija, ki s šrafuro označuje prostor, kamor bo

treba umestiti linijo ALS (gre za dokument z naslovom »*Tloris ALS*«). Naknadno je naročnik v čistopis dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila vključil še dokument z naslovom »*01 Načrt arhitekture*«, ki prav tako vsebuje tloris laboratorija s prikazom prostora, namenjenega umestitvi linije ALS. Vendar prikaz prostora, namenjen umestitvi ALS, v navedenih dokumentih ni enak. Vlagatelj je v tej zvezi v zahtevku za revizijo predložil prikaz dokumenta »*Tloris ALS*« in v shemi tlorisa označil sedem območij, glede katerih naj bi se prikaz prostora, namenjen umestitvi ALS, v dokumentu z naslovom »*Tloris ALS*« razlikoval od prikaza navedenega prostora v dokumentu z naslovom »*01 Načrt arhitekture*«. Po zatrjevanju vlagatelja so zainteresirani subjekti z namenom razjasnitve vprašanj glede točnih mer tlorisa prostora, namenjenega umestitvi ALS, v tej zvezi pa tudi vprašanj o tem, koliko prostora mora biti na razpolago za protipožarno pot, naročniku preko portala javnih naročil zastavili več vprašanj. Naročnik je na omenjena vprašanja sicer podal odgovore, ki so bili na portalu javnih naročil objavljeni dne 25. 1. 2024, 26. 1. 2024 in 31. 1. 2024, vendar niti iz dokumentacije niti iz omenjenih odgovorov naročnika ni mogoče razbrati: (i) kateri tloris je potrebno upoštevati pri pripravi ponudbe, tisti iz dokumenta »*Tloris ALS*« ali tisti iz dokumenta »*01 Načrt arhitekture*«; (ii) kakšne so dejanske mere označenega prostora in odmiki od zidu; (iii) ali je pri pripravi tlorisa potrebno upoštevati 90 cm od zidu (evakuacijska pot) + 50 cm od evakuacijske poti (servisni prostor); in (iv) ali morajo servisno pot upoštevati tudi ponudniki, ki imajo rešitve, ki ne zahtevajo servisne intervencije. Glede na navedeno vlagatelj naročniku očita kršitev načela transparentnosti javnega naročanja, posledično pa tudi načela enakopravne obravnave ponudnikov in zagotavljanja konkurence med njimi. Dalje vlagatelj naročniku očita, da z zahtevo po preiskavi ACTH preferira določenega ponudnika, vse ostale gospodarske subjekte pa izključuje iz sodelovanja v postopku oddaje javnega naročila, pri čemer za izpodbijano zahtevo nima objektivno opravičljivih razlogov. Po zatrjevanju vlagatelja so potencialni ponudniki v okviru vprašanj, zastavljenih preko portala javnih naročil, naročniku večkrat predlagali, naj zahtevo po preiskavi ACTH izloči iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Navedena preiskava namreč ni nujno del ALS in se lahko z drugo tehnologijo oziroma metodo dela (npr. ELISA metodo, RIA metodo, IRMA metodo) izvede ločeno, na sistemu, ki ni del ALS. Poleg navedenega gre pri preiskavi z reagentom ACTH za preiskavo, ki ni urgentna in se izvaja izjemno redko, saj je namenjena osebam z nizko stopnjo kortizola, kar pa ni pogost pojav. Da gre za redko preiskavo, izhaja že iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, in sicer iz dokumenta »*Ocenjeno število imunokemičnih preiskav*«, iz katerega je razvidno, da naj bi se preiskava ACTH izvajala zgolj dva dni v tednu in da je ocenjeno število preiskav na letni ravni le 176. Izvajanje navedene preiskave na ALS se, glede na njeno nizko frekventnost, naročniku tudi finančno ne izplača, saj bo za dobavo reagentov, ki bodo stali na aparatu, plačal več, kot bi porabil za občasno izvedbo takšne preiskave pri zunanji ustanovi. Posledično vlagatelj predlaga, da naročnik: a) črta preiskavo ACTH kot zahtevan pogoj in omogoči izvedbo navedene preiskave zunanjim ustanovam, pri čemer naj uvede fiksno ceno, ki jo mora plačati ponudnik, ki te preiskave nima v ponudbi, in/ali b) omogoči ponudniku, da ponudi sistem z drugo tehnologijo oziroma metodo dela (npr. ELISA, RIA, IRMA), ki ni del ALS. V nadaljevanju vlagatelj izpodbija zahtevo po povprečni stabilnosti reagentov najmanj 90 dni, ki je po zatrjevanju vlagatelja nerazumna ter neobjektivna in je zato lahko določena zgolj z namenom omejevanja konkurence ter preferiranja izključno enega ponudnika. Pri visoko frekventnih preiskavah se namreč reagenti porabijo bistveno hitreje kot v 90 dneh, medtem ko se pri manj frekventnih preiskavah reagenti velikokrat tudi v 90 dneh ne porabijo, zaradi česar je stabilnost reagentov na aparatu, še posebej tistih, namenjenih manj frekventnim preiskavam, običajno bistveno manjša od 90 dni (največkrat 30 dni). Kakor je bilo že izpostavljeno v okviru vprašanja, na katerega je naročnik na portalu javnih naročil odgovoril dne 1. 2. 2024, mora ponudnik – enako kot v primeru preiskave ACTH – tudi v primeru drugih manj frekventnih preiskav ponuditi imunokemijske teste, ki so pakirani v volumnu 300 testov. Tako se lahko zgodi, da mora ponudnik v primeru, ko je stabilnost njegovega reagenta na aparatu daljša od 90 dni, zagotoviti večje število pakiranj, kot je to potrebno, ne glede pri tem na dejstvo, da je stabilnost reagenta na aparatu daljša. Te teste pa bo moral naročnik plačati, pri čemer velika večina testov zaradi nizke frekventnosti preiskave ne bo porabljenih v 90 dneh, zato

jih bo treba zavreči. Upošteva je navedeno je naročnikovo vztrajanje pri izpodbijani zahtevi, ki je neučinkovita in predstavlja veliko finančno breme za naročnika, popolnoma nerazumno in do ostalih ponudnikov diskriminatorno. Posledično vlagatelj predlaga, da Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugotovi in naročniku naloži spremembo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila na način, da v navedeni dokumentaciji: a) predloži zgolj en tloris laboratorija, v katerem bo jasno označen prostor za umestitev ALS, skupaj z natančno specificiranimi in prikazanimi merami protipožarne poti; b) črta preiskavo ACTH kot zahtevan pogoj, pri čemer naj naročnik navedeno preiskavo izvaja preko zunanjih ustanov, posledično pa naj uvede fiksno ceno, ki jo mora plačati ponudnik, ki te preiskave nima v ponudbi, in/ali omogoči ponudniku, da ponudi sistem z drugo tehnologijo oziroma metodo dela (npr. ELISA, RIA, IRMA), ki ni del ALS, ter c) črta zahtevo po povprečni stabilnosti reagentov najmanj 90 dni. Podredno vlagatelj predlaga ugoditev zahtevku za revizijo in razveljavitev celotnega postopka oddaje javnega naročila, zahteva pa tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva. Poleg navedenega vlagatelj predlaga izdajo sklepa o zadržanju postopka oddaje javnega naročila.

Naročnik je dne 15. 2. 2024 na podlagi vlagateljevega predloga sprejel sklep, št. 260-11/2023-157, s katerim je zadržal postopek oddaje javnega naročila do pravnomočne odločitve naročnika ali Državne revizijske komisije.

Dalje je naročnik s sklepom, številka 260-11/2023-165 z dne 26. 2. 2024, zahtevku za revizijo zavrnil kot neutemeljen, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povračilo stroškov postopka pravnega varstva. V sklepu uvodoma navaja, da glede domnevnih nejasnosti, povezanih s tlorisom za umestitev ALS, preko portala javnih naročil ni prejel nobenega vprašanja, zato glede revizijskih navedb, podanih v tej zvezi, po mnenju naročnika obstoji omejitev iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN. Dalje navaja, da je predložitev tehnološkega načrta umestitve ALS linije v razpoložljiv tloris prostora zahteva, ki se nanaša na izpolnitveno (izvedbeno) fazo javnega naročila in ne na fazo oddaje ponudbe. V tej zvezi gre poudariti, da je Državna revizijska komisija v številnih primerih zavrnila presojo razpisnih določil, ki se nanašajo na izvedbeno oziroma pogodbeno fazo javnega naročila, saj takšna določila že po naravi stvari ne morejo predstavljati pogojev oziroma zahtev, na podlagi katerih bi se lahko presojala dopustnost ponudb. Naročnik nadalje navaja, da mu je vlagatelj preko portala javnih naročil zastavil številna vprašanja, ki se nanašajo na evakuacijsko pot v primeru požara. Vlagatelj je namreč želel, da bi naročnik zahteval odmik 50 cm za servisni prostor + 90 cm za požarno evakuacijo, torej skupaj 140 cm odmika od sten, čemur pa naročnik ni ugodil. Vlagatelj se pri tem očitno zaveda, da v revizijskem postopku naročniku ne more očitati kršitve protipožarnih predpisov, saj je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila, da je pristojna zgolj za presojo, ali je naročnik pri oblikovanju določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ravnal v skladu s predpisi, ki urejajo oddajo javnih naročil, ne pa tudi, ali je pri oblikovanju določb navedene dokumentacije ravnal v skladu z drugimi predpisi (prim. npr. odločitve v zadevah, št. 018-081/2014, 018-008/2015, 018-065/2015, 018-073/2016, 018-064/2023). Nadalje ne gre spregledati, da je naročnik pri predhodnem preverjanju na trgu od vseh glavnih proizvajalcev ALS pridobil tlorise z vrisanimi ALS, kakršnega bo moral v konkretnem primeru po sklenitvi pogodbe predložiti tudi izbrani ponudnik. Proizvajalec, čigar ALS vlagatelj trži, pri vnosu svojega ALS v tloris naročnika ni imel nikakršnih težav ali vprašanja ter ni izpostavil nikakršne nejasnosti ali negotovosti, temveč je naročniku predložil tloris, iz katerega je jasno razvidno, da je mogoče njegov sistem z lahkoto umestiti v predvideni prostor naročnika. Vlagatelj se navedenega dejstva brez dvoma zaveda, saj pozna mere sistema, ki ga trži, prav tako pa pozna tudi mere prostora, v katerega bo potrebno umestiti ALS. Navedene mere so razvidne iz tlorisov, objavljenih v razpisni dokumentaciji, in naročnikovih odgovorov na portalu javnih naročil, poleg tega pa je vlagatelj v predmetnem postopku javnega naročanja opravil ogled prostora, v katerem bo nameščen ALS, kjer je lahko opravil tudi meritve prostora, če je tako želel. Ker vlagatelj – upošteva je navedeno – izpodbijano določilo v celoti izpolnjuje in ga je njegov principal zanj praktično že izpolnil, vlagatelju z domnevno nejasnim določilom

dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila škoda ne more nastati, posledično pa za obravnavo v tej zvezi podanih revizijskih navedb nima aktivne legitimacije. Ne glede na navedeno pa naročnik tudi sicer zatrjuje, da sta tlorisa, v zvezi s katerima vlagatelj naročniku očita nejasnost, med seboj povsem usklajena in jasna. Navedena tlorisa se med seboj razlikujeta le v tem, da je v kasneje objavljenem tlorisu šrafura za umestitev ALS manjša, saj je vanj vrisana tudi evakuacijska pot za primer požara. V zvezi s slednjo je naročnik na portalu javnih naročil pojasnil, da mora biti široka vsaj 90 cm, enako je tudi za servisno pot pojasnil, da mora biti široka vsaj 50 cm. Ker je naročnik v okviru odgovora na vprašanje na portalu javnih naročil navedel, da se lahko omenjeni širini med seboj prekrivata, to pomeni, da mora biti odmik ALS od stene vsaj 90 cm. Ob dejstvu, da se lahko servisna pot prekriva z evakuacijsko potjo, je irelevantna vlagateljeva navedba, da ni jasno, ali morajo servisno pot upoštevati tudi ponudniki z rešitvami, ki ne zahtevajo servisne intervencije. Dalje naročnik – ob navajanju konkretnih mer prostora, kjer bo umeščen ALS – zatrjuje, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila glede vseh vprašanj, ki jih v zahtevku za revizijo izpostavlja vlagatelj, jasna. Glede zahteve po preiskavi ACTH naročnik navaja, da so vlagateljevi očitki, podani v tej zvezi, usmerjeni predvsem v finančni vidik izpodbijane zahteve, s tem pa v uveljavljanje kršitve načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, glede katerega je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila, da prvenstveno ni namenjeno zaščititi položaja ponudnikov, temveč zaščititi javnega interesa. Ne glede na navedeno naročnik zatrjuje, da je preiskava P-ACTH del nabora laboratorijskih preiskav, ki jih naročnik v okviru rednega programa izvaja že vrsto let. Navedena preiskava podpira nemoteno izvajanje endokrinološke dejavnosti naročnika ter ima pomembno vlogo ne le pri diagnostiki motenj v delovanju hipotalamusne – hipofizne – adrenalne osi, pač pa tudi pri diagnostiki Cushingovega sindroma. Za odločitev o obravnavi pacienta je pomembno, da je čas od pregleda do uvedbe terapije čim krajši, kar je bilo naročniku doslej omogočeno tudi z določitvijo P-ACTH znotraj ustanove. S predlogom, naj naročnik navedeno preiskavo izvaja preko zunanjih ustanov, vlagatelj ne le posega v organizacijo dela naročnika in v same laboratorijske dejavnosti, kar ni v domeni ponudnika opreme, temveč tudi dokazuje, da ne pozna procesov organizacije naročnika in ostalih zavodov. V nasprotju s pravili javnega naročanja je tudi vlagateljov predlog, naj izbrani ponudnik naročniku plačuje za izvajanje preiskav, saj takšen pravni posel v skladu z Zakonom o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) ne bi več predstavljal javnega naročila. Nadalje predlog vlagatelja, da bi se preiskavo ACTH izvajalo ločeno, na sistemu, ki ni del ALS in z drugo tehnologijo oziroma metodo dela, pomeni za naročnika dodaten analitski sistem poleg ALS in s tem neracionalno rešitev. V nadaljevanju naročnik utemeljuje zahtevo po povprečni stabilnosti reagentov najmanj 90 dni. Stabilnost reagenta je lastnost, ki omogoča, da so rezultati laboratorijskih preiskav točni, natančni in stabilni z veliko stopnjo zanesljivosti ter pomeni sposobnost reagenta, da zagotavlja pričakovane karakteristike znotraj definiranega časovnega obdobja brez degradacije oziroma spremembe njegove lastnosti. Naročnik je tako z izpodbijano zahtevo določil, da bo v prihodnosti pri svojem delu lahko omogočal v največji možni meri točne, natančne ter stabilne rezultate laboratorijskih preiskav v čim daljšem časovnem obdobju. S tem bi namreč klinikom omogočil, da lahko z največjo stopnjo kvalitete interpretirajo rezultate laboratorijskih preiskav pacientov glede na referenčne vrednosti in njihove vrednosti v zgodovini, kar bi za naročnika pomenilo pomemben korak naprej v kvaliteti rezultatov laboratorijskih preiskav in posledično v klinični obravnavi pacientov. Po drugi strani vlagatelj v zahtevku za revizijo laboratorijske preiskave prikazuje zgolj s finančnega vidika. Glede na navedeno zahtevku za revizijo po mnenju naročnika ni mogoče ugoditi.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 28. 2. 2024 odstopil dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila in iz predrevizijskega postopka.

Dne 29. 2. 2024 je naročnik Državni revizijski komisiji posredoval vlogo, št. 260-11/2023-167 z dne 28. 2. 2024 (slednja je bila posredovana tudi vlagatelju), v kateri navaja, da ogleda prostora, namenjenega umestitvi ALS, ni opravil vlagatelj, kot je to pomotoma navedeno v sklepu o zavrnitvi

zahtevka za revizijo, temveč trije predstavniki proizvajalca ALS, ki ga vlagatelj trži, kar pa po navedbah naročnika v ničemer ne vpliva na odločitev o zavrnitvi zahtevka za revizijo

Vlagatelj se je z vlogo z dne 29. 2. 2024 opredelil do navedb naročnika iz sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo. V vlogi vztraja tako pri pravovarstvenem predlogu kot tudi pri vseh očitkih in dokazih iz zahtevka za revizijo ter se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb. (Med drugim) navaja, da bo potrebno tehnološki načrt umestitve ALS linije v razpoložljiv tloris prostora res predložiti šele v izvedbeni fazi, vendar nejasnosti dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (zaradi dveh različnih tlorisov) z zahtevkom za revizijo v izvedbeni fazi ne bo več mogoče uveljavljati. Vprašanje pa je, kako bo lahko naročnik ocenil dopustnost ponudb, če prostor, v katerega bo treba umestiti opremo, v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni opisan dovolj jasno. Pregled vprašanj potencialnih ponudnikov, objavljenih na portalu javnih naročil, dalje pokaže, da naročniku nihče ni poskušal sugerirati dimenzij protipožarne poti in prostora za servisiranje. Je pa iz zastavljenih vprašanj razvidno, da so mere prostora, namenjenega umestitvi ALS, in mere odmikov, namenjenih požarni poti, postale nejasne v trenutku, ko je bil v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila vključen dodatni tloris, ki se razlikuje od prvotnega. Pri tem pa naročnik prvič šele v sklepu o zavrnitvi zahtevka za revizijo natančno pojasnjuje, kako bi moral prostor, namenjen umestitvi ALS, izgledati, kakšne so mere v prostoru in kako naj bi se določene mere izračunale, s čimer sam priznava, da dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni pripravil jasno. V nadaljevanju vlagatelj nasprotuje navedbam naročnika, podanim v zvezi z zahtevama po preiskavi ACTH in povprečno stabilnostjo reagentov najmanj 90 dni.

Naročnik se je z vlogo, št. 260-11/2023-169 z dne 5. 3. 2024 (slednja je bila posredovana tudi vlagatelju), opredelil do navedb vlagatelja iz vloge z dne 29. 2. 2024.

Državna revizijska komisija je dne 20. 3. 2024 naročnika pozvala, naj ji v postavljenem roku posreduje določena listinska dokazila, ki so bila priložena k sklepu o zavrnitvi zahtevka za revizijo in sestavljena v angleškem jeziku, v overjenem prevodu v slovenski jezik.

Naročnik je Državni revizijski komisiji pravočasno (z vlogo, vloženo dne 22. 3. 2024) posredoval zahtevano dokumentacijo v overjenem prevodu v slovenski jezik. Državna revizijska komisija je dne 25. 3. 2024 pridobila dokumentacijo posredovano vlagatelju v seznanitev in opredelitev. Vlagatelj se do posredovane dokumentacije ni opredelil.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede vprašanja, ali je naročnik pri oblikovanju tehničnih specifikacij predmeta javnega naročila ravnal v skladu z določbami ZJN-3.

S tehničnimi specifikacijami, ki jih je treba v skladu s prvim odstavkom 68. člena ZJN-3 navesti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, naročnik opiše predmet javnega naročila oziroma opredeli zahtevane značilnosti gradnje, storitve ali blaga. Te značilnosti se lahko nanašajo tudi na točno določen postopek ali način proizvodnje ali zagotavljanja zahtevanih gradenj, blaga ali storitev ali na točno določen postopek za kakšno drugo stopnjo v njihovi življenjski dobi, tudi če takšni dejavniki fizično niso del njih, a pod pogojem, da so značilnosti povezane s predmetom javnega naročila ter sorazmerne z vrednostjo in cilji naročila (prim. prvi odstavek 68. člena ZJN-3).

Naročnik določi tehnične specifikacije ob upoštevanju 68. člena ZJN-3, ki v četrtem odstavku določa, da morajo tehnične specifikacije vsem gospodarskim subjektom zagotavljati enak dostop do postopka javnega naročanja in neupravičeno ne smejo ovirati odpiranja javnih naročil konkurenci. Če tega ne upravičuje predmet javnega naročila, v skladu s šestim odstavkom 68. člena ZJN-3 v tehničnih specifikacijah ne smejo biti navedeni določena izdelava ali izvor ali določen postopek, značilen za proizvode ali storitve določenega gospodarskega subjekta, ali blagovne znamke, patenti, tipi ali določeno poreklo ali proizvodnja, ki dajejo prednost nekaterim podjetjem ali proizvodom ali jih izločajo. Take navedbe so izjemoma dovoljene, če sicer ni mogoče dovolj natančno in razumljivo opisati predmeta naročila, vsebovati pa morajo tudi besedi »ali enakovredni«. Naročnik je pri opisovanju predmeta javnega naročila omejen tudi s temeljnimi načeli javnega naročanja, pri čemer mora tehnične specifikacije določiti na način, ki na eni strani zagotavlja konkurenco med ponudniki, na drugi pa njihovo enakopravno obravnavo (5. in 7. člen ZJN-3).

Iz citiranih določb ZJN-3 tako izhaja, da mora naročnik tehnične specifikacije določiti na način, ki zagotavlja konkurenco med ponudniki in njihovo enakopravno obravnavo (5. ter 7. člen ZJN-3), hkrati pa mora zahteve določiti v obsegu, ki je potreben in sorazmeren z naravo, vsebino, namenom ter obsegom predmeta javnega naročila (8. člen ZJN-3).

Četudi torej pravila javnega naročanja določajo, kako naj naročnik blago nabavi, pa po drugi strani ne določajo, katero blago sme nabaviti, kakor tudi ne, katere konkretne lastnosti mora imeti blago, ki ga naročnik naroča. Iz navedenega pa sledi, da je naročnik pri ugotavljanju svojih potreb in oblikovanju tehničnih specifikacij načeloma samostojen oziroma avtonomen, kar pomeni, da tehnične zahteve določi ob upoštevanju lastnih potreb ter pričakovanj glede na predmet javnega naročila. Avtonomija naročnika pri oblikovanju tehničnih specifikacij pa ni neomejena – naročnik namreč ne sme postavljati zahtev, ki niso objektivno opravičljive in bi lahko določenim ponudnikom bodisi dajale neupravičeno prednost bodisi bi jim onemogočale udeležbo v postopku javnega naročanja.

V obravnavanem primeru je naročnik tehnične specifikacije predmeta javnega naročila v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil v poglavju »*Tehnične specifikacije*«, kjer je v okviru točke »*Tehnične in strokovne zahteve – 2. splošni del*« (med drugim) navedel:

»Izbrani ponudnik bo moral predložiti tehnološki načrt umestitve ALS linije v razpoložljiv tloris prostora, pri čemer je potrebno mikrolokacije naprav uskladiti z naročnikom in izbranim izvajalcem GOI del. Končno predlog umestitve potrди naročnik.«

Kot del navedene zahteve je naročnik v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila vključil dokument z naslovom »*Tloris ALS*« s prikazom razpoložljivega prostora za umestitev ALS. Naknadno je naročnik v čistopis dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki je bil na portalu javnih naročil objavljen dne 25. 1. 2023, vključil še dokument z naslovom »*01 Načrt arhitekture*«, kjer je na listu 3 (gl. stran 20 navedenega dokumenta) prav tako prikazan razpoložljiv prostor za umestitev ALS.

V tej zvezi vlagatelj v zahtevku za revizijo naročniku očita kršitev načela transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), saj naj bi se tlorisa prostora, v katerega bo treba umestiti ALS, v navedenih dokumentih med seboj razlikovala, poleg tega naj ne bi bilo jasno, kakšne so mere omenjenega prostora in kolikšni so zahtevani odmiki tega prostora od zidu.

Po mnenju naročnika je predložitev tehnološkega načrta umestitve ALS v razpoložljiv tloris prostora zahteva, ki se nanaša na izvedbeno fazo javnega naročila, ne pa na fazo oddaje ponudbe, zato zakonitost te zahteve ne more biti predmet presoje Državne revizijske komisije.

Državna revizijska komisija se strinja z naročnikom, da zahteva glede predložitve tehnološkega načrta umestitve ALS linije v razpoložljiv tloris prostora ne predstavlja zahteve, ki bi jo morali izpolnjevati ponudniki, da bi lahko sodelovali v postopku oddaje javnega naročila, nasprotnega pa ne zatrjuje niti vlagatelj. Čeprav zato navedena določba vlagatelju ne otežuje ali preprečuje sodelovanja v postopku oddaje javnega naročila, pa gre izpostaviti, da so ponudniki pri oblikovanju ponudb dolžni upoštevati tudi to določbo. Iz tlorisa, ki ga je naročnik vključil v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, namreč izhajajo mere prostora, namenjenega umestitvi ALS, s tem pa tudi največje možne mere ALS, ki ga je mogoče ponuditi v konkretnem postopku. Da lahko tako ponudniki v obravnavanem primeru pripravijo konkurenčno ponudbo in se lahko, nenazadnje, tudi izbrani ponudnik s pogodbo o izvedbi javnega naročila zaveže ponujeni ALS namestiti v razpoložljiv prostor, pa mora biti jasno, kateri izmed dveh tlorisov iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je v konkretnem primeru tisti, ki ga je potrebno upoštevati pri pripravi ponudbe, in, posledično, kakšne so mere ter arhitekturne omejitve prostora, v katerega se bo izbrani ponudnik zavezal namestiti ALS. Obveznosti, ki jih bo moral prevzeti izbrani ponudnik, ko bo z naročnikom sklenil pogodbo o izvedbi javnega naročila, tako vplivajo tudi na oblikovanje ponudbene cene, ta pa je bistveni sestavni del ponudbe. Zato morajo biti določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila – tudi tiste, ki vsebujejo napoved vsebine bodočega obligacijskega razmerja – oblikovane v skladu z načelom transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), iz katerega izhaja, da morajo biti vse zahteve v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določene jasno, natančno in nedvoumno, tako da lahko vsi razumno obveščeni ter običajno skrbni ponudniki razumejo njihov natančen obseg in jih razlagajo enako.

Ker pa je očitke o kršitvi načela transparentnosti javnega naročanja pri oblikovanju izpodbijane zahteve po svoji vsebini očitke o tem, da je naročnik v postopku javnega naročanja kršil ZJN-3, kot takšen pa je navedeni očitke predmet presoje Državne revizijske komisije (smiselno prim. prvi odstavek 5. člena ZPVPJN), je treba (pred vsebinsko obravnavo) omenjenega očitka odgovoriti (še) na naročnikove pomisleke glede vprašanja, ali vlagatelj za obravnavo v tej zvezi podanih navedb izkazuje aktivno legitimacijo.

V skladu s prvim odstavkom 14. člena ZPVPJN se aktivna legitimacija prizna vsaki osebi, ki ima ali je imela interes za dodelitev javnega naročila in ji je ali bi ji lahko z domnevno kršitvijo nastala škoda.

V obravnavani zadevi naročnik vlagatelju ne odreka interesa za dodelitev javnega naročila, pač pa meni, da vlagatelj ne izkazuje možnosti nastanka škode. Med strankama namreč ni sporno, da je proizvajalec, čigar ALS vlagatelj trži, naročniku v okviru raziskave trga – brez morebitnih vprašanj, usmerjenih v odpravo nejasnosti – (že) predložil tloris z izrisom v prostor umeščenega ALS. Iz predloženega tlorisa je po zatrjevanju naročnika razvidno, da je vlagatelj ALS mogoče umestiti v predvideni prostor naročnika. Ker torej vlagatelj izpodbijano določilo v celoti izpolnjuje oziroma ga je njegov principal zanj že izpolnil, zatrjuje naročnik, vlagatelju z domnevno nejasnim določilom škoda ne more nastati.

Državna revizijska komisija v zvezi z izpostavljenimi navedbami naročnika uvodoma ugotavlja, da je tloris z izrisom v prostor umeščenega ALS naročniku predložil eden od proizvajalcev ALS v okviru raziskave trga, ne pa vlagatelj v okviru postopka oddaje javnega naročila. Ker se v navedenem postopku rok za predložitev ponudb še ni iztekel (naročnik je namreč postopek oddaje javnega naročila zadržal), ponudniki, vključno z vlagateljem, v konkretnem primeru še niso predložili ponudb. Ob dejstvu, da vlagatelj ponudbe (še) ni oddal, naročnik pa je zato (še) ni ocenil, je preuranjena naročnikova navedba, da vlagatelj v celoti izpolnjuje izpodbijano določilo, posledično pa je preuranjeno tudi (po vsebini smiselno) zatrjevanje naročnika, da vlagatelj

razpolaga z ALS, ki ga je mogoče umestiti v razpoložljiv prostor naročnika. Iz navedenega pa sledi, da navedbam naročnika o škodi, ki naj vlagatelju z domnevno nejasnim določilom dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne bi mogla nastati, ni mogoče slediti. Ob navedenem Državna revizijska komisija pripominja še, da zgolj dejstvo, da je proizvajalec, čigar ALS vlagatelj trži, naročniku brez morebitnih vprašanj, usmerjenih v odpravo nejasnosti, predložil tloris z izrisom v prostor umeščenega ALS, samo po sebi še ne pomeni, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila v delu tlorisa jasna. Posledično je Državna revizijska komisija kot nepotreben zavrnila v tej zvezi podan dokazni predlog naročnika z vpogledom v elektronsko sporočilo ter omenjeni tloris, ki ju je naročniku v okviru raziskave trga predložil eden izmed proizvajalcev ALS. V tej zvezi gre dodati še, da je ugotovitev o (ne)jasnosti navedenega dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tudi sicer stvar vsebinske presoje navedb strank revizijskega postopka, ne pa stvar ugotavljanja izpolnjenosti procesnih pogojev za obravnavo zahtevka za revizijo.

V povezavi z izpolnjenostjo procesnih pogojev za obravnavo zahtevka za revizijo naročnik zatrjuje tudi, da preko portala javnih naročil ni prejel nobenega vprašanja v zvezi z nejasnostmi glede tlorisa prostora za umestitev ALS, posledično pa, zatrjuje naročnik, v konkretnem primeru obstoji omejitev iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN.

V tej zvezi Državna revizijska komisija pojasnjuje, da se skladno s tretjim odstavkom 16. člena ZPVPJN v predrevizijskem in revizijskem postopku ne presojuje očitane kršitve, ki se nanašajo na vsebino objave, povabilo k oddaji ponudb ali razpisno dokumentacijo, če bi lahko vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek portala javnih naročil naročnika opozoril na očitano kršitev, pa te možnosti ni uporabil. Šteje se, da bi vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek portala javnih naročil lahko opozoril na očitano kršitev, če je bilo v postopku javnega naročanja na portalu javnih naročil objavljeno obvestilo o naročilu, na podlagi katerega ponudniki oddajo prijave ali ponudbe.

Državna revizijska komisija je že večkrat zapisala, da je pogoj opozorila na očitane kršitve izpolnjen že v primeru, če so bila naročniku preko portala javnih naročil v kakršnikoli obliki postavljena vprašanja, ki se vsebinsko nanašajo na očitke iz revizijskega zahtevka. Bistveno pri tem je, da vprašanje (lahko tudi predlog ali pripomba ipd.) po vsebini predstavlja opozorilo na očitane kršitve. Za presojo vprašanja, ali je mogoče posamezno objavo gospodarskega subjekta na portalu javnih naročil šteti kot opozorilo na kršitve ali ne, je torej odločilna vsebina objave in ne njena oblika.

Vpogled v dosje zadevnega javnega naročila pokaže, da so bila v okviru obravnavanega postopka na portalu javnih naročil med drugim objavljena naslednja vprašanja potencialnih ponudnikov (in odgovori naročnika):

VPRAŠANJE, objavljeno dne 17. 1. 2024 ob 8.24 uri

»Na dokumentu Tloris ALS ste označili prostor, v katerega se mora sistem namestiti. Glede na to, da je označeno področje samo 35 cm od vrat in okna, ali to pomeni, da se sistem lahko namesti na način, da zagrajuje omenjena vrata in okna?«.

ODGOVOR

*»Spoštovani,
Označeni prostor vključuje tudi servisne poti in potrebne minimalne odmike, pri čemer ALS linija ne bo zagrajevala vrat in oken. Lep pozdrav.«.*

VPRAŠANJE, objavljeno dne 17. 1. 2024 ob 8.27 uri

»Ali je potrebno umestiti v označeni prostor, tudi prostor za servisiranje, tim. Clearance?«.

ODGOVOR

»Spoštovani. Da. Lep pozdrav.«.

VPRAŠANJE, objavljeno dne 17. 1. 2024 ob 11.21 uri

»Na vašem Tloris načrtu je označen prostor, v katerega se Sistem za avtomatizacijo mora namestiti. Paralelno s tem razpisom je objavljen tudi Razpis za Gradbeniška dela, ki prav tako vsebuje Načrte, kjer je označen prostor za ALS-a.

Glede na to, da je iz Razpisa za Gradbeniška dela razvidno da so vrata na desnem zidu- steni predvidena kot Emergency exit, Vas prosimo za naslednje informacije:

1.Koliko prostora je potrebno pustiti od Sistema (hardware) do sten, da bi se lahko zagotovili minimalni pogoji definirani za protipožarno pot ostalim zdravstvenim ustanovam, ki so v bližini?

2.Ali se ALS lahko namesti do vseh robnih kotov označenega prostora vključujoč tudi del do stebra na sredini prostora? Na ta način se v veliki meri oz. zelo omejuje prehod med ALS in stebrom oz. med ALS in stenami (zidovi).

3. Ali se v predvideni prostor za namestitev ALS mora namestiti tudi prostor za delo/servis (clearance)?

4. Glede na to da je po Tehničnih smernicah TSG-1-001.2019, ki so izdane s strani Ministrstva za okolje in prostor - jasno, da se požarni zid ne sme ožati oz. zmanjševati ter mora biti enake širine čez cel prostor in celo da je njegova širina definirana glede na število oseb, za katere je predvideno, da se evakuirajo po tej poti, Vas prosimo, da jasno definirate prostor znotraj katerega je mogoče namestiti ALS, ker s trenutno označenim prostorom kriteriji iz TSG-1-2019 niso zadovoljivi oz. ne zadoščajo?«.

ODGOVOR

»Spoštovani.

V zvezi s prvim in četrtem vprašanjem so podatki, po katerih povprašuje ponudnik, razvidni iz tlorisa prostora, sicer objavljenega v javnem naročilu za GOI dela za ureditev prostora za postavitev ALS, ki pa ga bo, glede na zastavljena vprašanja, naročnik objavil tudi v tem javnem naročilu. Relevantni tloris se nahaja na listu 3 na str. 20 dokumenta, ki ga bo objavljen kot dopolnitev razpisne dokumentacije v roku nekaj dni. Na drugo vprašanje naročnik odgovarja, da je treba pri tlorisu še upoštevati servisne poti in zahtevane odmike. Na tretje vprašanje naročnik odgovarja pritrdilno.

Lep pozdrav.«.

VPRAŠANJE, objavljeno dne 25. 1. 2024 ob 13.18 uri

»Koliko je potrebno pustiti prostora za prehod med zidom in sistemom za avtomatizacijo?«

ODGOVOR

»Spoštovani, prostor za prehod med ALS linijo in stenami je razviden v načrtu arhitekture (na strani 20 / list št.3 – Tloris pritličja). Naročnik je dne 25.01.2024 objavil popravek razpisne dokumentacije, ki vključuje tudi dokument 01 Načrt arhitekture. Dokument je dosegljiv na povezavi:<https://www.enarocanje.si/api/datoteka/get?id=MjYxNjMwO1JEIC0gb2JqYXZhX0NJU1RPUEITIC0gMjluMDEuMjAyNC56aXA> . Lep pozdrav.«.

VPRAŠANJE, objavljeno dne 26. 1. 2024 ob 10.27 uri

»Prosimo Vas, da v sam načrt TLORIS narišete točne mere za Protipožarno pot. Hvala.«.

ODGOVOR

*»Spoštovani, protipožarna pot je vrisana v načrtu arhitekture (na strani 20 / list št.3 - Tloris pritličja). Naročnik je dne 25.01.2024 objavil popravek razpisne dokumentacije, ki vključuje tudi dokument 01 Načrt arhitekture. Dokument je dosegljiv na povezavi: <https://www.enarocanje.si/api/datoteka/get?id=MjYxNjMwO1JEIC0gb2JqYXZhX0NJU1RPUEITI C0gMjluMDEuMjAyNC56aXA>
Lep pozdrav.«.*

VPRAŠANJE, objavljeno dne 31. 1. 2024 ob 14.07 uri

»V odgovoru na vprašanje, da natančno označite protipožarno pot, ste povedali da ste priložili gradbeni načrt in da je na strani 20 natančno označena protipožarna pot. Ravno v tem je težava. Če pogledate na stran 20, kjer je označen prostor za namestitev ALS-a in je s puščicami označena smer izhoda v primeru požara. Glede na to, je v označen del potrebno namestiti opremo, obstaja možnost, da bo oprema nameščena tik ob rob označenega prostora in da bo protipožarna pot na določenih delih manjši od 0,5 m (del nasproti stolpa (51 x 35cm) v gornjem delu Načrta in del pri stolpu (104 x 45 cm) v srednjem delu Načrta. Protipožarna pot v širini 0,5m ni v skladu z zakonom, zato Vas prosimo za spremembo na način, da se zmanjša prostor za namestitev opreme ALS-a. Npr.: nekateri deli ALS-a ne zahtevajo servisni pristop in so lahko nameščeni takoj ob rob označenega prostora. Da bi to lahko zagotovili, Vas prosimo da spremenite (zmanjšate) prostor za namestitev ALS-a in da pri tem spoštujete protipožarne smernice, ki so izdane s strani Ministrstva za okolje in prostor: TSG-1-001.2019.«.

ODGOVOR

»Spoštovani, svetle širine evakuacijskih poti morajo biti min. 90 cm. V šrafuro ALS linije je vključena tudi potrebna servisna pot 50 cm, tako da evakuacijska pot poteka tudi po delu šrafure v širini servisne poti. Lep pozdrav.«.

Državna revizijska komisija na podlagi pregleda zgoraj citiranih vprašanj potencialnih ponudnikov (in odgovorov naročnika), objavljenih na portalu javnih naročil, ugotavlja, da so bila naročniku preko portala javnih naročil zastavljena številna vprašanja glede tlorisa prostora, namenjenega umestitvi ALS. Pregled zgoraj citiranih vprašanj pokaže, da so bila ta usmerjena tako v pridobitev informacij o tem, kolikšne so mere prostora za umestitev ALS ter protipožarne poti, kot tudi v pridobitev informacij o tem, koliko znaša odmik od zidu in kam (če kam) v omenjenem tlorisu naj bi bil umeščen prostor za servisiranje opreme. Resda imajo omenjene objave potencialnih ponudnikov (povečini) obliko vprašanj, kot to izpostavlja naročnik, vendar navedeno dejstvo za presojo, ali je mogoče te objave šteti kot opozorilo na kršitve v smislu tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN, ne more biti bistveno. Odločilnega pomena za presojo navedenega procesnega pogoja je namreč vsebina objav, iz katere pa v konkretnem primeru nedvoumno izhaja prizadevanje potencialnih ponudnikov za pridobitev informacij o tlorisu prostora, kamor bo treba umestiti ALS.

Ob ugotovljenem ne gre prezreti, da vlagatelj naročniku v zahtevku za revizijo očita kršitev načela transparentnosti javnega naročanja, iz katerega (med drugim) izhaja, da mora naročnik ponudnikom zagotoviti dovolj informacij za pripravo ponudbe.

Upošteva je navedeno zato ob ugotovitvi, da so v konkretnem primeru vprašanja potencialnih ponudnikov, objavljena na portalu javnih naročil, usmerjena v pridobitev informacij o tlorisu prostora za umestitev ALS, po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče pritrditi naročniku, da v zvezi z revizijskimi navedbami glede kršitve načela transparentnosti javnega naročanja, podanimi v povezavi z omenjenim tlorisom prostora, obstoji omejitev iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN.

Medtem ko na eni strani iz zgoraj citiranih vprašanj nedvoumno izhaja prizadevanje potencialnih ponudnikov za pridobitev različnih informacij v povezavi s tlorisom prostora, kamor bo treba umestiti ALS, je na drugi strani iz naročnikovih odgovorov, kot bo obrazloženo v nadaljevanju, jasno razvidno, kateri tloris (tisti iz dokumenta »*Tloris ALS*« ali tisti iz dokumenta »*01 Načrt arhitekture*«) je potrebno upoštevati pri pripravi ponudbe.

Med strankama postopka ni sporno, potrjeno pa je tudi s pregledom dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, da je naročnik v navedeno dokumentacijo vključil dokument z naslovom »*Tloris ALS*« s prikazom razpoložljivega prostora za umestitev ALS, naknadno pa je v čistopis navedene dokumentacije vključil še dokument z naslovom »*01 Načrt arhitekture*«, kjer je na listu 3 (stran 20 omenjenega dokumenta) prav tako prikazan razpoložljiv prostor za umestitev ALS. Dalje se gre na podlagi pregleda navedenih tlorisov strinjati z vlagateljem o tem, da se omenjena tlorisa med seboj v določeni meri razlikujeta.

Ni pa se mogoče strinjati z vlagateljem o tem, da ni jasno, katerega izmed navedenih tlorisov je potrebno upoštevati pri pripravi ponudbe. Kot je razvidno iz vprašanja in odgovora, ki sta bila dne 17. 1. 2024 ob 11.21 uri objavljena na portalu javnih naročil, je eden od potencialnih ponudnikov zahteval, naj naročnik jasno definira prostor, znotraj katerega bo mogoče namestiti ALS. V tej zvezi je naročnik pojasnil, da so relevantni podatki, po katerih povprašuje potencialni ponudnik, razvidni iz tlorisa prostora, objavljenega v okviru postopka za oddajo javnega naročila za GOI dela v zvezi z ureditvijo prostora za postavitev ALS, ki ga bo naročnik kot dopolnitev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v roku nekaj dni objavil tudi v okviru predmetnega postopka. Ob navedenem je naročnik zapisal še, da se relevantni tloris nahaja na listu 3 na strani 20 omenjenega dokumenta.

Pregled dosjeja obravnavanega javnega naročila, objavljenega na portalu javnih naročil, nadalje pokaže, da je naročnik dne 25. 1. 2024 objavil čistopis dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v katerega je, kot je to predhodno napovedal v odgovoru na vprašanje z dne 17. 1. 2024, vključil dokument »*01 Načrt arhitekture*«. Od objave čistopisa dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila dalje se je naročnik v vseh odgovorih, podanih v povezavi z vprašanji potencialnih ponudnikov, ki so mu bila zastavljena v zvezi s tlorisom prostora, namenjenim umestitvi ALS, skliceval izključno na tloris na listu 3 na strani 20 dokumenta »*01 Načrt arhitekture*« (prim. npr. vprašanja in odgovore naročnika, na portalu javnih naročil objavljene dne 25. 1. 2024 ob 13.18 uri, dne 26. 1. 2024 ob 10.27 uri ter dne 31. 1. 2024 ob 14.07 uri).

Četudi bi se bilo mogoče strinjati z vlagateljem, da je naročnik z objavo čistopisa dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki je vključevala dva tlorisa prostora za umestitev ALS (tloris v dokumentu »*Tloris ALS*« in tloris v dokumentu »*01 Načrt arhitekture*«), ki nista bila v celoti identična, povzročil dvomnost glede vprašanja, kateri od navedenih dveh tlorisov je relevanten za pripravo ponudbe, pa je bila ta dvomnost po presoji Državne revizijske komisije v celoti odpravljena z (nadaljnjimi) odgovori naročnika, ki so bili dne 25. 1. 2024, 26. 1. 2024 ter 31. 1. 2024 objavljeni na portalu javnih naročil in jih je treba skladno z drugim odstavkom 67. člena ZJN-3 šteti za del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Glede na vsebino navedenih odgovorov naročnika namreč ni dvoma, da je treba pri pripravi ponudbe upoštevati izključno tloris prostora na listu 3 na strani 20 dokumenta »*01 Načrt arhitekture*«.

Ob upoštevanju ugotovitve, da je za pripravo ponudbe relevanten (zgolj) tloris prostora iz dokumenta »01 Načrt arhitekture«, se za pravno nepomembne izkažejo vlagateljeve navedbe o zatrjevanih razlikah med tlorisom iz navedenega dokumenta in tlorisom iz dokumenta »Tloris ALS«, ki jih Državna revizijska komisija zato ni vsebinsko obravnavala.

Pregled tlorisa v dokumentu »01 Načrt arhitekture« (ta je, kot že pojasnjeno, del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) nadalje pokaže, da so neutemeljene vlagateljeve navedbe o tem, da iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni mogoče razbrati, kakšne so mere prostora za umestitev ALS in odmiki od zidu.

V tej zvezi Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v navedeni tloris prostora uvodoma ugotavlja, da ta prikazuje prostor, v katerega bo potrebno namestiti ALS, vključno s prikazom predvidene postavitve omar in druge pisarniške opreme, v osrednjem delu navedenega prostora pa je s šrafuro označen razpoložljiv prostor, predviden za umestitev ALS.

Med strankama ni sporno, izhaja pa tudi iz tlorisa v dokumentu »01 Načrt arhitekture«, da je na navedenem tlorisu (med drugim) vrisana evakuacijska (protipožarna) pot. Omenjena pot, kot izhaja iz odgovora naročnika, objavljenega na portalu javnih naročil dne 31. 1. 2024 ob 14.07 uri, mora biti široka vsaj 90 cm, po evakuacijski poti pa v širini 50 cm poteka še pot za servisiranje.

Neutemeljene so zato navedbe vlagatelja, da ni jasno, ali je pri pripravi tlorisa ALS potrebno upoštevati 90 cm od zidu za evakuacijsko pot + 50 cm od evakuacijske poti za servisno pot. Nasprotno, iz navedenega odgovora naročnika, ki ga je treba šteti kot del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, namreč jasno izhaja, da servisna pot v širini 50 cm poteka po evakuacijski poti, ta pa mora v širino meriti vsaj 90 cm. Ker torej servisna pot v celoti poteka po evakuacijski poti in izven te poti v prostor ne posega, se, kot pravilno navaja že naročnik, za pravno nepomembne izkažejo navedbe vlagatelja o tem, da ni jasno, ali morajo servisno pot upoštevati tudi ponudniki z rešitvami, ki ne zahtevajo servisne intervencije.

Poleg mer evakuacijske in servisne poti je po presoji Državne revizijske komisije iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila mogoče razbrati tudi mere prostora, namenjenega umestitvi ALS. Pregled tlorisa iz dokumenta »01 Načrt arhitekture« namreč pokaže, da znašajo mere laboratorija, v katerega bo umeščen ALS, 1.612 x 800 cm. Kot navaja že naročnik, je treba po širini na zgornji strani tlorisa od 800 cm odšteti 90 cm za evakuacijsko pot, na spodnji strani pa zaradi postavitve omar 151 cm, kar pomeni, da znaša največja možna širina prostora za umestitev ALS 559 cm. Po dolžini pa je treba, kakor navaja tudi naročnik, od 1.612 cm na desni strani prav tako odšteti 90 cm za evakuacijsko pot, na levi strani pa do vključno obstoječega stebra 461 cm, kar pomeni, da znaša največja možna dolžina prostora za umestitev ALS 1.061 cm, pri čemer je na enak način na podlagi podatkov oziroma mer iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila mogoče izračunati vse mere, relevantne za umestitev ALS v prostor.

Upošteva se navedeno se nadalje ni mogoče strinjati z vlagateljem o tem, da naročnik prvič šele v sklepu o zavrnitvi zahtevka za revizijo pojasnjuje, kakšne so mere prostora za umestitev ALS. Navedene mere, kot že obrazloženo, je bilo namreč na podlagi podatkov iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila mogoče izračunati vse od objave čistopisa navedene dokumentacije dalje, v katerega je bil vključen tudi dokument »01 Načrt arhitekture« s podatki, potrebnimi za izračun mer, relevantnih za umestitev ALS v prostor.

Tudi sicer pa v tej zvezi ne gre prezreti, da je naročnik – kot pravilno navaja že sam, izhaja pa tudi iz njegovega odgovora, dne 3. 1. 2024 ob 13.21 uri objavljenega na portalu javnih naročil – potencialnim ponudnikom v postopku oddaje predmetnega javnega naročila zagotovil možnost

ogleda prostora, v katerem bo stal ALS, v okviru omenjenega ogleda pa je bilo mogoče izvesti tudi morebitne lastne meritve.

Državna revizijska komisija glede na navedeno zaključuje, da je naročnik ponudnikom v konkretnem primeru glede umestitve ALS v prostor v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zagotovil dovolj informacij za pripravo konkurenčne ponudbe, te informacije pa so bile jasne, natančne in nedvoumne. Posledično Državna revizijska komisija vlagateljevemu očitku o kršitvi načela transparentnosti javnega naročanja v povezavi z obravnavanim delom dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni mogla pritrditi.

Državna revizijska komisija je v nadaljevanju obravnavala vlagateljeve navedbe glede zahteve po preiskavi ACTH in zahteve po povprečni stabilnosti reagentov najmanj 90 dni. V povezavi z navedenima zahtevama vlagatelj naročniku očita kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in načela zagotavljanja konkurence med ponudniki (5. člen ZJN-3), saj naj bi izpodbijani zahtevi izpolnjeval le en proizvajalec, s tem pa le en ponudnik.

Kot pravilno opozarja naročnik, je Državna revizijska komisija v tej zvezi že večkrat pojasnila, da načela zagotavljanja konkurence med ponudniki ni mogoče interpretirati v smislu zahteve po vzpostavljanju konkurenčnosti na tistih področjih oziroma v tistih primerih, ko te iz upravičenih razlogov ni mogoče doseči. Prav tako tudi načela enakopravne obravnave ponudnikov ni mogoče razumeti kot absolutne kategorije. Enakopravnost namreč ne pomeni, da mora naročnik vsem potencialnim ponudnikom omogočiti enak položaj v postopku oddaje javnega naročila. Nasprotno, pravo praviloma ne sme neposredno vplivati na razmerja na trgu z ukrepi, ki bi povzročali ekonomsko ali dejansko enakost. Zaradi različnih ekonomskih, tehničnih, kadrovskih in naravnih danosti je dejanski položaj ponudnikov in njihovih ponudb različen, prednosti, ki jih te dajejo, pa je dovoljeno in pogosto celo gospodarno upoštevati. Zgolj dejstvo, da naročnik z določeno zahtevo razlikuje ponudnike, zato še ne pomeni, da bi bila takšna zahteva že sama po sebi diskriminatorna. V naravi same zahteve je, da ponudnike razvršča na tiste, ki določeno zahtevo izpolnjujejo in je zato njihovo ponudbo mogoče obravnavati kot dopustno (takšno, ki ustreza potrebam in zahtevam naročnika), ter tiste, ki te zahteve ne izpolnjujejo in posledično ne morejo sodelovati v postopku oddaje javnega naročila. Naročniki so zato v postopkih oddaje javnih naročil upravičeni postavljati zahteve, ki imajo za posledico razlikovanje ponudnikov, vendar le iz razlogov, ki so neposredno povezani s predmetom javnega naročila in so objektivno opravičljivi. Ni pa dopustno razlikovanje ponudnikov glede na kriterije, ki niso objektivno opravičljivi in pomenijo zlasti krajevno, predmetno ali osebno diskriminacijo, s čimer je določen gospodarski subjekt bodisi postavljen v bistveno slabši položaj bodisi je privilegiran, ne da bi za to obstajali utemeljeni razlogi (prim. v tej zvezi tudi sodbo Sodišča EU v zadevi C-513/99, točke 82-85).

Navedeno pomeni, da ZJN-3 naročniku ne prepoveduje določitev tehničnih zahtev, s katerimi se omejuje konkurenca, temveč mu prepoveduje (zgolj) določitev takšnih tehničnih zahtev, s katerimi se neupravičeno omejuje konkurenca. Naročnik lahko torej v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določi tudi takšne tehnične zahteve, ki jih lahko izpolni samo en ponudnik ali omejeno število ponudnikov, vendar pa mora biti razlikovanje med ponudniki, ki lahko predmet javnega naročila ponudijo z zahtevanimi tehničnimi specifikacijami, in ponudniki, ki takšnih specifikacij ne morejo ponuditi, neposredno povezano s predmetom javnega naročila in objektivno opravičljivo.

V obravnavani zadevi naročnik ne nasprotuje vlagateljevim navedbam, da lahko zahtevo po preiskavi ACTH, ki jo je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil pod zaporedno številko 56 na obrazcu »*Seznam preiskav*«, izpolni zgolj en proizvajalec in posledično le en ponudnik. Ker je torej navedeno dejstvo med strankama nesporno, je Državna revizijska komisija

kot nepotreben zavrnila v zvezi z dokazovanjem tega dejstva podan dokazni predlog vlagatelja z vpogledom v predložene sezname preiskav, ki jih ponujajo Roche, Abbot, Siemens, Ortho in Becham kot domnevno največji proizvajalci laboratorijske opreme.

Četudi torej naročnik ne zanika, da lahko zahtevo po preiskavi ACTH izpolni le en ponudnik, pa hkrati zatrjuje, da ima za določitev izpodbijane zahteve objektivno opravičljive razloge.

V tej zvezi naročnik navaja, da je preiskava P-ACTH del nabora laboratorijskih preiskav, ki jih naročnik v okviru svojega rednega programa izvaja že vrsto let. Po zatrjevanju naročnika je P-ACTH laboratorijska preiskava, ki je potrebna za nemoteno izvajanje endokrinološke dejavnosti naročnika ter ima pomembno vlogo tako pri diagnostiki motenj v delovanju hipotalamusne – hipofizne – adrenalne osi kot tudi pri diagnostiki Cushingovega sindroma. Preiskava se, zatrjuje naročnik, uporablja ne le pri opredelitvi glukokortikoidne insuficience nadledvičnice in sumu na hiperfunkcijo navedene žleze, temveč tudi pri opredelitvi vsakega hipofiznega tumorja oziroma sumu na prizadetost hipofize in diagnostiki drugih endokrinoloških obolenj (npr. pri opredelitvi hirsutizma, debelosti ter akromegalije). Poleg ambulantno obravnavanih pacientov je opredelitev hipofize pomembna pri akutno obravnavanih hospitaliziranih pacientih z elektrolitnimi motnjami in razvoju nepojasnjenih šokovnih stanj, kjer je potrebno hitro ukrepanje ter čim prej uvedba hidrokortizona. Po zatrjevanju naročnika je določitev P-ACTH sestavni del hitrega ACTH testa, ki ga naročajo tudi zdravniki drugih specialnosti, npr. revmatologi, onkologi, hematologi ter infektologi; zlasti v času covid pandemije, navaja naročnik, je bila omenjena preiskava potrebna pri večini pacientov, ki so zaradi okužbe prejemali kortikosteroidno terapijo. Določitev P-ACTH je tako po zatrjevanju naročnika izjemnega kliničnega pomena za obravnavo pacientov, pri čemer je nadalje pomembno, da je čas od pregleda do uvedbe terapije čim krajši. Navedeno je bilo doslej naročniku (med drugim) omogočeno z določitvijo P-ACTH znotraj ustanove, pri čemer je cilj naročnika, da ohrani stabilno laboratorijsko dejavnost (vključno z omenjeno preiskavo) tudi v prihodnje.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj izpostavljenim navedbam naročnika (konkretizirano) ne nasprotuje, zato jih je treba šteti za nesporne. Na podlagi izpostavljenih (nespornih) navedb pa gre nadalje ugotoviti, da je izpodbijana preiskava ključnega pomena za diagnostiko številnih obolenj oziroma bolezenskih stanj, ki zahtevajo čim prej obravnavo, s tem pa je izpodbijana preiskava – četudi se morda ne izvaja pogosto – pomembna za izvajanje zdravstvene dejavnosti naročnika.

Glede na ugotovljeno tako ne more biti dvoma o tem, da mora naročnik (kot splošna bolnišnica) izpodbijano preiskavo zagotavljati, kakor tudi ne o tem, da mora izpodbijano preiskavo zagotavljati hitro. Ob upoštevanju navedenega in dejstva, da je naročnik, kot med strankama ni sporno, regionalna bolnišnica, ki pokriva celotno goriško regijo, je tudi logično, da ima naročnik izpodbijano preiskavo v svojem rednem programu.

Vlagatelj zato z navedbami, naj naročnik črta preiskavo ACTH kot zahtevan pogoj in jo izvaja preko zunanjih ustanov, ki so usmerjene v prizadevanje, naj naročnik izvajanje navedene preiskave opusti in jo v prihodnje naroča pri zunanjih ustanovah, posega na področje potreb naročnika. Kot pa je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala, pravila javnega naročanja načeloma ne posegajo v določanje naročnikovih potreb, na podlagi katerih ta oblikuje predmet javnega naročila. Potrebe javnih naročnikov so vezane na izvajanje njihovih funkcij in nalog, ki so jim bile poverjene s predpisi, ki urejajo njihovo ustanovitev, organizacijo in obseg izvrševanja poverjenih jim dejavnosti oziroma njihovo poslovanje. Oblikovanje naročnikovih potreb je zato po naravi stvari v prvi vrsti vezano na odgovornost za pravilno in zakonito izvajanje nalog naročnika ter je kot tako stvar naročnikovih strateških poslovnih odločitev, v katere pravila o javnem naročanju ne morejo neposredno poseči. Državna revizijska komisija zato v nadaljevanju ni

presojala vlagateljevih (po vsebini smiselnih) navedb o tem, naj naročnik izvajanje navedene preiskave opusti in jo v prihodnje naroča pri zunanjih ustanovah, posledično pa tudi ni presojala v tej zvezi podanih navedb naročnika.

Ob navedenem ne gre prezreti, da vlagatelj sam v opredelitvi do navedb naročnika iz sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo pojasnjuje, da v konkretnem postopku pravnega varstva ne zatrjuje, da naročnik ne sme naročiti ALS naprave, ki preiskavo ACTH zagotavlja. Iz tega pa sledi, da vlagatelj sami preiskavi ACTH kot takšni ne nasprotuje, temveč si (med drugim) prizadeva, da bi naročnik ponudnikom za izvedbo preiskave ACTH omogočil ponuditi ločen aparat z drugo tehnologijo oziroma metodo dela (npr. ELISA, RIA, IRMA).

Četudi vlagatelj konkretno navaja, katere tehnologije oziroma metode dela bi se v primeru ločenega aparata lahko uporabile za izvedbo preiskave ACTH, pa obenem ne pojasni, kakšne so te tehnologije, kot tudi ne, kakšna je, na drugi strani, tehnologija, ki bi se za izvedbo navedene preiskave uporabila na ALS. Ker torej vlagatelj z navedbami glede tehnologij, ki bi se za preiskavo ACTH uporabile na aparatu, ločenem od ALS, ostaja zgolj na pavšalni ravni, ni mogoče zaključiti, da je rešitev z ločenim aparatom in z drugo tehnologijo za preiskavo ACTH enakovredna rešitvi z izvedbo preiskave ACTH na ALS, kot to v konkretnem primeru zahteva naročnik. Ker je Državna revizijska komisija že na podlagi navedenega zaključila, da vlagatelj ni uspel utemeljiti, zakaj je po njegovem mnenju rešitev z ločenim aparatom in drugo tehnologijo za preiskavo ACTH enakovredna zahtevani, v nadaljevanju ni obravnavala navedb naročnika o tem, da bi ločen aparat za naročnika pomenil neracionalno rešitev.

Ker je bilo na eni strani ugotovljeno, da vlagatelj z navedbami glede naročanja preiskave ACTH pri zunanjih ustanovah in glede enakovrednosti rešitve z ločenim aparatom ter drugo tehnologijo ni uspel, na drugi strani pa, da je izpodbijana zahteva po preiskavi ACTH ključnega pomena za diagnostiko številnih obolenj oziroma bolezenskih stanj, s tem pa za izvajanje zdravstvene dejavnosti naročnika, je treba po presoji Državne revizijske komisije v konkretnem primeru zaključiti, da ima naročnik za zahtevo, v skladu s katero mora ALS omogočati (tudi) preiskavo ACTH, objektivno opravičljive razloge.

Vlagatelj je sicer v zahtevku za revizijo v tej zvezi navajal tudi, da je preiskava ALS redka oziroma nizko frekventna, da ni urgentna in za naročnika – v kolikor se izvaja na ALS – pomeni zgolj dodatno finančno breme. Četudi bi se izpostavljene navedbe izkazale za utemeljene, te same po sebi še ne bi zadoščale za zaključek, da naročnik objektivno opravičljivih razlogov za določitev izpodbijane zahteve nima. Ob dejstvu, da vlagatelj (zgolj) z izpostavljenimi navedbami ne more uspeti, je Državna revizijska komisija kot nepotreben zavrnila dokazni predlog vlagatelja s postavitvijo izvedenca laboratorijske stroke, podan v zvezi z dokazovanjem navedbe, da preiskava ACTH ni urgentna.

V nadaljevanju je Državna revizijska komisija presojala še navedbe strank glede vprašanja, ali ima naročnik objektivno opravičljive razloge za zahtevo po povprečni stabilnosti reagentov najmanj 90 dni.

Naročnik je v okviru točke *»Tehnične in strokovne zahteve – 3. analitski sistem«* poglavja *»Tehnične specifikacije«* dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (med drugim) določil: *»Stabilnost reagentov (»onboard stability«) na analitskem sistemu mora biti v povprečju najmanj 90 dni. Povprečje se pri tem izračuna kot seštevek podatkov o stabilnosti vsake posamezne vrste reagenta, deljen s številom postavk v dokumentu Seznam preiskav.«*

Nadalje je naročnik v okviru točke »Tehnične in strokovne zahteve – 9. reagenti, kontrole, kalibratorji in ostali potrošni material« navedenega poglavja dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (med drugim) navedel:

»Ponudnik mora v izračunih upoštevati število vseh razpisanih biokemičnih in imunokemičnih preiskav, čas stabilnosti reagentov (»onboard stability«) na analitskem sistemu in ponuditi ustrezne količine pakiranj reagentov.«

Naročnik v sklepu o zavrnitvi zahtevka za revizijo prepričljivo pojasnjuje, da je zahtevo po povprečni stabilnosti reagentov najmanj 90 dni določil z namenom, da bi lahko pri svojem delu v prihodnje zagotavljal kar najbolj točne, natančne ter stabilne rezultate laboratorijskih preiskav v čim daljšem časovnem obdobju, s tem pa bi klinikom v največji možni meri omogočal kvalitetno interpretacijo rezultatov laboratorijskih preiskav pacientov glede na referenčne vrednosti in njihove pretekle vrednosti, kar bi za naročnika pomenilo pomemben korak naprej v kvaliteti rezultatov laboratorijskih preiskav, posledično pa v klinični obravnavi pacientov.

Po drugi strani vlagatelj izpostavljenim navedbam (konkretizirano) ne nasprotuje, zato je treba te šteti za nesporne. Dalje naročnik navaja, da mora običajno na reagentih s krajšo stabilnostjo oziroma nestabilnostjo kalibracije in kontrole kakovosti izvajati pogostejše, kot jih priporoča proizvajalec reagenta. Omenjene aktivnosti, zatrjuje naročnik, pa pomenijo dodatno delo, porabo delovnega časa, stroške ter tveganje za netočne in neponovljive rezultate laboratorijskih preiskav, ki nenazadnje pomenijo tudi tveganje za napačno klinično obravnavo pacienta.

V tej zvezi vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika celo sam navaja, da razume naročnika, ko pojasnjuje, da se pri svojem delu sooča s težavami, ki (med drugim) izhajajo iz krajše stabilnosti oziroma nestabilnosti reagentov. Toliko manj je zato mogoče slediti vlagateljevim navedbam o tem, da izpodbijana zahteva omenjenih težav naročnika ne bo rešila. Res bodo ob dejstvu, da naročnik zahteva povprečno stabilnost reagentov najmanj 90 dni, določeni reagenti imeli stabilnost, krajšo od 90 dni. Vendar bodo posledično določeni reagenti morali imeti stabilnost, daljšo od 90 dni, pri teh reagentih pa naročnik navedenih težav z neprestanim preverjanjem rokov uporabnosti ter s tem povezanih morebitnih zapletov zaradi daljše stabilnosti ne bo imel več.

Po zatrevanju vlagatelja bi bile omenjene težave naročnika v celoti odpravljene tudi z laboratorijskim sistemom, ki vključuje možnost izločitve reagentov iz analitskega sistema in njihovo hranjenje v zunanjem hladilniku do ponovne uporabe, pri čemer naj bi aparat pri izhodu reagenta iz hladilnika v sistemu avtomatsko označil, koliko dni je reagent še uporaben, pri tem pa naj bi se njegova uporabnost ohranila do ponovne vstavitve v aparat.

Če je treba izpostavljene navedbe vlagatelja razumeti kot predlog naročniku, naj omenjeno (domnevno boljšo) rešitev vlagatelja vključi v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je v skladu s prvim odstavkom 60. člena ZPVPJN pristojna (le) za odločanje o zakonitosti naročnikovega ravnanja, ne pa (tudi) za odločanje o primernosti naročnikovega ravnanja. Drugače povedano: Državna revizijska komisija je pristojna za presojo, ali je naročnik zahteve, ki jih je določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, oblikoval v skladu z ZJN-3, ni pa pristojna za presojo, ali bi naročnik zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila lahko oblikoval drugače.

V kolikor pa so izpostavljene navedbe vlagatelja usmerjene v utemeljevanje, da je predlagana rešitev s hrambo odprtih reagentov v zunanjem hladilniku do njihove ponovne uporabe enakovredna zahtevi naročnika po povprečni stabilnosti reagentov na samem ALS najmanj 90 dni, pa navedenemu po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče slediti. V tej zvezi gre namreč kot prepričljive oceniti navedbe naročnika, da predstavlja glede na njegove izkušnje

način, v skladu s katerim je treba reagente ročno prestavljati iz ALS v hladilnik in nazaj, povečano tveganje za razlitje reagentov ter za napačno rokovanje z njimi. Navedeno izhaja tudi iz vložnega lista za enega izmed reagentov vlagateljevega proizvajalca, v katerem je navedeno, da je treba v primeru, ko steklenička z reagentom pri hrambi v hladilniku ni cel čas obrnjena navzgor, reagent nujno zavreči.

Dalje vlagatelj v zahtevku za revizijo navaja še, da mora ponudnik – tako kot v primeru preiskave ACTH – tudi v primeru drugih manj frekventnih preiskav ponuditi imunokemijske teste, ki so pakirani v volumnu 300 testov. Posledično se lahko po zatrevanju vlagatelja zgodi, da mora ponudnik v primeru, ko je stabilnost njegovega reagenta na aparatu daljša od 90 dni, zagotoviti večje število pakiranj, kot je to potrebno, ne glede pri tem na dejstvo, da je stabilnost reagenta na aparatu daljša. Te teste pa bo moral naročnik plačati, navaja vlagatelj, pri čemer velika večina testov zaradi nizke frekventnosti preiskave ne bo porabljenih v 90 dneh, zato jih bo treba zavreči.

S temi navedbami vlagatelj naročniku po vsebini smiselno očita kršitev načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3). Kot pa je Državna revizijska komisija zapisala že v več svojih odločitvah, omenjeno načelo prvenstveno ni namenjeno zaščiti položaja ponudnikov, temveč zaščiti javnega interesa, ki se kaže v racionalni porabi javnofinančnih sredstev in v zagotavljanju najboljšega razmerja med ceno ter kakovostjo kupljenega blaga oziroma naročenih storitev in/ali gradenj. Posamezen ponudnik se zato že po naravi stvari v revizijskem postopku praviloma ne more uspešno sklicevati na kršitev načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, saj ponudnik z zahtevkom za revizijo, vloženim v skladu s prvo alinejo prvega odstavka 14. člena ZPVPJN, ščiti svoj lastni ekonomski interes, medtem ko lahko pravno varstvo javnega interesa v skladu z drugo alinejo prvega odstavka 14. člena ZPVPJN v povezavi s prvim odstavkom 6. člena ZPVPJN uveljavljajo (zgolj) zagovorniki javnega interesa. Med slednje je na podlagi drugega odstavka 6. člena ZPVPJN šteti ministrstvo, pristojno za javna naročila, Računsko sodišče Republike Slovenije, organ, pristojen za varstvo konkurence, ter organ, pristojen za preprečevanje korupcije. Ker vlagatelja torej ni mogoče opredeliti kot zagovornika javnega interesa, mu zato tudi ni mogoče priznati aktivne legitimacije za obravnavo navedb, podanih v povezavi z zatrevano kršitvijo načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti.

Ker torej vlagatelj ni uspel omajati razlogov naročnika za določitev zahteve po povprečni stabilnosti reagentov najmanj 90 dni, te razloge pa Državna revizijska komisija ocenjuje kot objektivno opravičljive, vlagateljevim (v tej zvezi podanim) navedbam glede kršitve načel enakopravnosti ponudnikov ter zagotavljanja konkurence med njimi ni bilo mogoče slediti.

Ob zaključku, da je Držana revizijska komisija vsa dejstva, pomembna za sprejem odločitve v obravnavani zadevi, ugotovila že na podlagi listinske dokumentacije, je kot nepotreben zavrnila naročnikov dokazni predlog z zaslišanjem vodje Oddelka za laboratorijsko diagnostiko pri naročniku, podan v zvezi z naročnikovimi navedbami glede laboratorijskega dela.

Ob upoštevanju vsega navedenega je Državna revizijska komisija zahtevke za revizijo (tako glede primarnega kot glede podrednega pravovarstvenega predloga) na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zavrnila kot neutemeljen.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo uveljavlja tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Ker vlagatelj v obravnavanem primeru z zahtevkom za revizijo ni uspel ne v predrevizijskem ne v revizijskem postopku, je Državna revizijska komisija v skladu z določbo tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN njegovo zahtevo za povračilo stroškov postopka pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročniku,
- vlagatelju – po pooblaščenju,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.